

Як срібно скрізь! Куди не кинь,
Усе виблискує, іскриться...
Як чисто може засвітиться
Земне в небесну голубінь!

Душа окрилена, окріпла —
«Кому хвалу свою пошлю?!
Не день в саду моїм, а шлюб
Блакиті я'сної і срібла».

Прага, 1925

Текст надається за збіркою « [Олекса Стефанович. Зібрані твори](#) ». поезії різних років.